

บทอ่านที่ 1

สดด 2:1-8,11-14

พี่น้อง ท่านจงเทศน์สอนสิ่งที่สอดคล้องกับหลักคำสอนที่ถูกต้อง จงสอนชายสูงอายุนั้นให้มั่งคั่งในการกินการดื่ม ท่านเป็นที่ควรเคารพนับถือ มีเหตุผล มีความมั่นคงในความเชื่อ ความรัก และความอดทน ท่านเองเดียวกัน จงสอนสตรีสูงอายุนั้นให้ประพฤติเหมาะสมกับการเป็นผู้มีความเชื่อ ไม่ใช่ความ ไม่มีนิทาและไม่ติดสุรา พวกเขาเหล่านั้นจะเป็นผู้อบรมสั่งสอนหญิงที่เยาว์วัยกว่าให้รู้ว่าจะต้องรักสามีและบุตรของตนอย่างไร จะต้องมีเหตุผลและทำตนให้บริสุทธิ์อย่างไร จะต้องทำงานบ้าน ต้องสุภาพอ่อนโยนและนอบน้อมต่อสามีอย่างไร เพื่อจะไม่ทำให้พระวาจาของพระเจ้าถูกกล่าวร้าย จงตักเตือนชายหนุ่มให้รู้จักมีเหตุผลในทุกสิ่ง โดยท่านจะต้องเป็นแบบอย่างในกิจการที่ดี เมื่อสอนก็จงสอนด้วยความจริงใจและจริงจัง โดยสอนคำสอนที่ถูกต้องไม่มีผู้ใดตำหนิได้ เพื่อฝ่ายปฏิบัติจะรู้สึกอภัยและไม่มีสิ่งใดตำหนิเราได้

พระพรหมทานของพระเจ้าปรากฏขึ้นเพื่อช่วยมนุษย์ทุกคนให้รอดพ้น สอนเราให้ละทิ้งธรรมและโลกียวัตถุ เพื่อดำเนินชีวิตอย่างมีสติสัมปชัญญะด้วยความชอบธรรม และด้วยความเคารพรักพระเจ้าในโลกนี้ ขณะที่เรากำลังรอคอยการสำแดงพระองค์ในพระสิริรุ่งโรจน์ของพระคริสตเยซู พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่และพระเจ้าผู้ไถ่ของเรา เป็นความสุขที่เราหวังไว้ พระองค์ทรงมอบพระองค์เพื่อเรา เพื่อไถ่กู้เราจากอธรรมทั้งหลาย ชำระประชากรให้บริสุทธิ์เพื่อจะเป็นประชากรของพระองค์ และเป็นผู้ปรารถนาจะทำแต่ความดี

พระวรสาร

ลก 17:7-10

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสว่า

“ท่านผู้ใดที่มีคนรับใช้ออกไปไถนา หรือไปเลี้ยงแกะ เมื่อคนรับใช้กลับจากทุ่งนา ผู้นั้นจะพูดกับคนรับใช้หรือว่า ‘เร็วเข้า มานั่งโต๊ะเถิด’ แต่จะพูดมิใช่หรือว่า ‘จงเตรียมอาหารมาให้ฉันเถิด จงคาดสะเอว คอยรับใช้ฉันขณะที่ฉันกินและดื่ม หลังจากนั้นเจ้าจึงกินและดื่ม’ นายย่อมไม่พอใจผู้รับใช้ที่ปฏิบัติตามคำสั่งมิใช่หรือ ท่านทั้งหลายก็เช่นเดียวกัน เมื่อท่านได้ทำตามคำสั่งทุกประการแล้ว จงพูดว่า ‘ฉันเป็นผู้รับใช้ที่ไร้ประโยชน์ เพราะฉันทำตามหน้าที่ที่ต้องทำเท่านั้น’”

ข้อคิด

ในพวกท่าน...มีบ้าง พระเยซูทรงใช้ตัวอย่างของชาวไรคนหนึ่งที่มีคนใช้คนเดียว ซึ่งเป็นสถานการณ์ธรรมดาในชนบทกาลิลี สะมาเรียและยูเดีย เราทุกคนเป็นเครื่องมือของพระองค์ ทำงานให้พระองค์ด้วยความสุภาพถ่อมตน เราต้องเต็มใจให้พระองค์ทรงใช้เราตามพระประสงค์ของพระองค์ด้วยความยินดีเสมอ โดยไม่แสดงสิทธิพิเศษอะไร ในฐานะเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ เหมือนดังที่พระเยซูเจ้าพระองค์เองไม่ได้ทรงแสดงอภิสิทธิ์อะไรจากพระบิดา เพียงแต่ทำตามพระประสงค์ของพระบิดาให้สำเร็จ

วันที่ 13 พฤศจิกายน 2555

ลก 17.7-10

ผู้เชี่ยวชาญกำลังโต้เถียงกันเรื่อง “คู่มือและการวิเคราะห์สถิติของผู้ป่วยโรคจิต” หนังสือเกี่ยวกับโรคจิตซึ่งมีการตีพิมพ์เมื่อปี ค.ศ. 2013.

พวกเขาตกลงกันว่า ต้องแยกประเภทคนหลงตัวเอง (Narcissism) ว่าเป็นพยาธิวิทยาหรือไม่ใช่เนื่องจากนักจิตวิทยาเกือบทั้งหมดเห็นว่า ส่วนใหญ่ของคนอเมริกันขนานนามว่าเป็นโรคหลงตัวเอง

วัฒนธรรมสมัยใหม่ เราต้องการให้ทุกคนรักษาชีวิตพวกเขา เพื่อที่จะสนองความต้องการของเรา. เราต้องการให้โลกใส่ใจต่อตัวฉันให้มีชีวิตอยู่ เพราะฉันถือว่ายิ่งใหญ่ที่สุด

ในความคิดระดับต่างๆ มนุษย์เราปรารถนาให้ใส่ใจแลแสวงหาการยืนยัน, รักการรอคอยและซาบซึ้งกัน. อย่างไรก็ตาม ความต้องการความใส่ใจและสนใจตัวเองเกินไปอาจกระทบต่อความสัมพันธ์กับคนอื่น ทำร้ายคนอื่น และสร้างความเสียหายในสถานะแวดล้อม. ถ้าเราไม่ไตร่ตรองดีๆ ความเห็นแก่ตัวกลายเป็นมูมมิดในชีวิตของเราก็เป็นได้.

บทอ่านพระวรสารในวันนี้เตือนเราว่า ไม่ว่าเราจะใช้ใครก็ตาม เราต้องเป็นคนรับใช้โดยไม่หวังกำไรหรือผลตอบแทน “เราทำตามหน้าที่ที่ต้องทำเท่านั้น” พระวาจาของพระเยซูเจ้าในบริบทของเรา ในบทอ่านแรก นักบุญเปาโลเขียนจดหมายถึงทิโมธีว่า “สอนเราให้ละทิ้งอธรรมและโลกียศัณหา เพื่อดำเนินชีวิตอย่างมีสติสัมปชัญญะด้วยความชอบธรรม และด้วยความเคารพรักพระเจ้าในโลกนี้ ขณะที่เรากำลังรอคอยการสำแดงพระองค์ในพระสิริรุ่งโรจน์ของพระคริสตเจ้า” การรับใช้ของเรา

ด้วยความฉลาด ประสบความสำเร็จ ถึงแม้ว่าเรารู้สึกพอใจและภูมิใจว่า
เราทำสำเร็จ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดควรหมายถึงการถวายพระสิริรุ่งโรจน์แด่
พระเจ้า และไม่ใช่ทำเพื่อให้เกียรติแก่ตัวเราเองแม้แต่น้อยเลย